

lunā: synagogā vult intelligere: ad passiōz
dñi referat. Psalmum: et de Judeis dicat:
Qm̄ q̄ p̄fecit: destruerūt. Ac de ip̄o dño:
Iust⁹ aut̄ qd̄ fecit: Quē tanq̄ destructore
legi arguebāt. Cui⁹ p̄cepta puerse viuēdo
et ea p̄tēnendo ac sua statuēdo destruxerāt:
Et ip̄e dñs fm̄ hoīem loq̄t vt solet: dicēs:
In dño p̄fido: quō dicitis aīe mee trāsmi-
gra i mōtes sic passer: p̄pter terrores scz eo-
rū q̄ illū apphēderet crucifigere cupiebāt.
Cū p̄ctōres sagittare volētēs rectos corde:
id est q̄ x̄po crediderāt: In obscura luna:
id est repleta p̄ctōrib⁹ synagoga: nō absur-
de intelligit. Cui cōgruit et qd̄ dī: Bñs i tē-
plo scō suo: dñs i celo sedes ei⁹: id est v̄bū
in hoīe: vel ip̄e fili⁹ hoīs q̄ in celis ē. Oculi
eius i paupere respiciūt: Aut quē suscepit
fm̄ deū: aut p̄pter quē passus ē fm̄ hoīem.
Palpebre ei⁹ infrogāt filios hoīm. Oper-
tionē atq̄ adaptionē oculoꝝ: qd̄ noīe pal-
pebray p̄babile ē positi: mortē resurrecti-
onēq̄ ei⁹ accipe possum⁹: vbi p̄bauit filios
hoīm discipulos suos: et territos sua passiōe
et resurrectiōe letificatos. Bñs interrogat
iustū et impiū: iā de celo gubernās ecclesiā.
Qui aut̄ diligit iniquitatē: odit animā suam.
Quare h̄ ita sit: p̄sequētia docet: Pluit em̄
sup p̄ctōres laq̄os: Scdm̄ supiorē exposi-
tionē accipiēdū: Et oīa cetera vsq̄ ad finē
psalmi. **Explicit Tractat⁹ de ps. x.**

Incipit Tractatus de ps. xi.

In fine p̄ octaua: ps. David.

Octauū diē iudicij posse intelligi i. vi.
ps. dictū ē. P̄t̄ et p̄ octauo intelligi
p̄ eterno seculo: qd̄ post h̄ temp⁹ qd̄ septē
diebus voluit: dabit sanctis.

Aliū me fac dñe: qm̄ defe-
cit sanct⁹: Id est nō inueniet: sic
loq̄mur cū dicim⁹: defecit fructū:
aut defecit pecunia. Qm̄ diminute sūt
veritates a filiis hoīm. Veritas vna
est: q̄ illustrant aīe scē. Sz qm̄ mltē sūt aīe:
in ip̄is multe veritates dici p̄t: sic ab vna
facie: multe in speculis imagines apparēt.

Vana locuti sūt vnusq̄sq̄ ad pri-
mū suū. Proximū oēm hoīez oportet in-
telligi: qz nemo ē cū q̄ sit opandū malū. Et
dilectio primi malū nō opat. **Labia do-
losa i corde: et corde locuti sunt va-
na.** Qz bis ait: in corde et i corde: duplex
cor significat. **Disperdat dñs vniuer-
sa labia dolosa.** Vniuersa dixit: ne q̄s
se exceptū putet: sic Ap̄ls dīc: In oēs aīas
hoīs opantis malū: Judei p̄mū et Greci.

Lingua magniloqua: Lingua supbaz.

**Qui dixerunt: lingua nostra ma-
gnificabitur: Labia nra apd̄ nos sūt:**

Alia lra.
i a nobis.

qs nri dñs est: Supbi hypocrite signifi-
cant: i fm̄one suo spem ponētes ad hoīes
decipiēdos: et deo nō s̄bditi. **Propter
miseriā inopū et gemitū pauperū:
nūc exurga dicit dñs.** Ita em̄ pplm̄ suū
ipse dñs i euāgelio miserat⁹ est: qd̄ rectorē
nō h̄iet: cuz bñ posset obtēperare. Cū etiā
dicit in euāgelio: Adessis multa: oparij aut̄
pauci. Hoc aut̄ ex p̄sona dei p̄is accipiē-
dum est: qui p̄pter inopes et paupes: id est
inopia et paup̄tate bonoz spūaliū egētes:
filiū suū dignat⁹ ē mittere. Inde autē inci-
pit sermo ei⁹ apud Mattheū in mōte: cuz
dicit: Bñi paupes spū: qm̄ ip̄oz est regnū
celoz.

Ponā in salutari: Non dixit
qd̄ ponat. Sed i salutari: in christo accipi-
endū est: fm̄ illud: Qm̄ viderūt oculi mei
salutare tuū. Et iō intelligit i illo posuisse:
qd̄ ad miserā inopū auferendā: et solādū
gemitū pauperū p̄tinet. **Fiducialit̄ agā
in eo.** Scdm̄ illud in euāgelio: Erat em̄
docens eos tanq̄ potestate h̄is: nō tanq̄
scribe eoz.

Eloq̄a dñi eloq̄a casta.

Hec p̄sona p̄be est: Eloq̄a dñi eloq̄a ca-

sta. Casta dīc: sine corruptiōe simulatiōis.

Multū em̄ p̄dicāt veritatē nō caste: qz v̄-

dūt illā p̄cio p̄moditatū h̄o seculi. De tali-

b⁹ dīc Ap̄ls: qd̄ x̄pm̄ annūciarēt nō caste.

Argentū igne examiatū terre. Ipsa

eloq̄a dñi: p̄ tribulatiōes p̄bata p̄ctōrib⁹.

Purgatū septuplū: Per timorē dei: p̄

pietate: p̄ sciaz: p̄ fortitudine: p̄ p̄siliū: p̄ i-

tellectū: p̄ sapiētiā. Nā septē sūt etiā b̄ritu-

dinis grad⁹: q̄s i eodē sermōe quē habuit

in mōte domin⁹ exequit̄ x̄a lra Mattheū:

Beati paupes spū: b̄ti mites: b̄ti lugētes:

b̄ti q̄ esuriūt et sitiūt iusticiā: b̄ti misericordes

b̄ti mūdo corde: b̄ti pacifici. De q̄b⁹ sentē

tijs septē: totū illū sermōe p̄lixū dictū ēē

aiaduerti p̄t. Nā octaua: vbi dictū ē: b̄ti

q̄ p̄secutiōez patiunt̄ p̄p̄ iusticiā: ip̄m ignē

signit̄: quo septēplicat̄ p̄bat argētū. Qui ser-

mo cū terminat⁹ esset: dictū est: Erat em̄ co-

cēs eos tanq̄ potestate h̄is: nō tanq̄ scri-

be eoz. Qd̄ p̄tinet ad id qd̄ in hoc psalmo

dictū ē: Fiducialit̄ agā in eo. Tu dñe

seruabis nos et custodies nos a ge-

neratiōe hac ieternū. Dicit̄q̄q̄ inopes

et paupes: ibi tanq̄ opulentos et diuites.

In circuitu impij ambulāt: Id est

i t̄paliū rez cupiditate: q̄ septē diez repeti-

Psalmus. XII

to circuitu: tanq̃ rota voluit: et ideo nō pue-
nūt i octauū: id est i eternū: p quo iste ps.
titulat̃ ē. Ita et p Salomonē dicit: Gl̃iator
em̃ impior̃ ē rex sapiēs: et imittit illis rotā
malor̃. Scdm̃ altitudinē tuā multi-
plicasti filios hoīm. Quia ēz i tpalib⁹
multiplicatio: q̃ auertit ab unitate dei. Uñ
corp⁹ qd̃ corripit: aggruat aiam: et depmit
terrena inhabitatio sensuz mlt̃a cogitantē.
Multiplicant̃ aut̃ iusti fm̃ altitudinē dei:
qñ ibūt de virtute in virtutē.

Explicit Tractat⁹ de ps. XII

Incipit Tractatus de ps. XII

In fine ps. David.

Finis em̃ legis: christus: ad iusticiam
omni credenti.

Usquequo dñe obliuiscer me
i fine. Id est differs me ad intel-
ligendū christū spūalī: q̃ ē dei sa-

Alia lra.
† vsq̃quo.

piētia: et rect⁹ finis oīs intētiōis aie. **Q**uo
usq̃ auertis faciē tuā a me. Sicut nō
obliuiscit de⁹: sic nec faciēz auertit: s̃ more
nro sc̃ptura loquit̃. Auertere aut̃ de⁹ faciē
di: dñs nō dat aie noticiā sui: q̃ adhuc pur-
mētis oculū nō hz. **Q**uādiu ponā co-
siliū in aia mea. Cōsilio nō op⁹ ē: nisi in
aduersis. Ergo q̃diu ponā p̃siliū i aia mea
ita dictū ē: q̃diu ero i aduersis. Aut certe
r̃isio ē: Ut iste sit sensus: **Q**uādiu dñe obli-
uisceris me i fine: et tādū auertis faciē tuā
a me: q̃diu ponā p̃siliū in aia mea: Ut nisi
q̃sq̃ posuerit p̃siliū i aia sua: vt p̃fecte opet̃
misericordiā: nō eū dirigat de⁹ i fine: neq̃
noticiā sui plenā: qd̃ ē faciē ad faciē: p̃beat
illi. **D**olore i corde meo p̃ diē. **B**au-
dit: q̃diu ponā. **P**er diē aut̃: p̃tinationē
sigt̃: vt dies p̃ tpe intelligat̃. **A** quo se q̃sq̃
desiderās exui: dolore ponit i corde: de p̃cāf
ad eterna p̃cedere: et hūanū diē non pati.

Usquequo exaltabit inimic⁹ me⁹
sup me. Ut diabol⁹: ṽl p̃suetudo carnal.

Respice et exaudi me dñe de⁹ me⁹.

Respice: refert ad id qd̃ dictū ē: vsq̃quo
auertit faciē tuā a me. **E**xaudi: refert ad id
qd̃ dictū ē: vsq̃q̃ obliuisceris me in finem.

Illumina oculos meos ne vnq̃ ob-
dormia in morte. Oculos cordis opor-
tet intelligi: ne delectabili defectu pcti: clau-
dant̃. **N**e qñ dicat inimic⁹ me⁹ p̃ua-
lui aduersus eū. Diaboli insultatio me-
tuēda ē. **Q**ui tribulant me exulta-
būt: si mor⁹ fuero. Diabol⁹ et angeli ei⁹.

Qui nō exultauerūt de iusto viro Job: cū
eū tribularēt: qz nō est mor⁹: id est de stabi-

Psalmus. XIII

litate fidei nō recessit. **E**go aut̃ i tua mi-
sericordia speraui. Quia idipm̃ qd̃ nō
mouet hō et hī⁹ i dño pmanet: nō sibi debz
tribuere: ne cū se gl̃iat nō esse motū: ip̃a su-
pbia moueat. **E**xultabit cor meū in
salutari tuo. In xp̃o: in sapia dei. **C**āta-
bo dño q̃ bona tribuit mihi. Bona
spūalia: ñ ad hūanū diē p̃tinetia. **E**t psal-
lā nomī dñi altissimi. Id ē cū gaudio
gras ago: et ordinatissime vtōz corpe: q̃ est
cant⁹ aie spūalis. Si aut̃ aliq̃ hic differētia
cōsiderāda ē: cātābo corde: psallā opibus
dño: qd̃ sol⁹ videt. **N**omī aut̃ dñi: qd̃ apd̃
hoies inotescit: qd̃ nō illi: s̃ nobis vtile ē.

Explicit Tractatus de ps. XII

Incipit Tractatus de ps. XIII.

In finem ps. ipsi David.

Quid sit in fine: nō est sepi⁹ repetēdū.
Finis em̃ legis: christ⁹: ad iusticiā oī
credenti: sic Ap̃ls dicit. Illi credim⁹: qñ in-
cipim⁹ viā bonā ingredi. Ip̃m videbim⁹:
cū puenim⁹. Et ideo ip̃e finis.

Alia lra.
† insipia.

Dixit imprudēs i corde suo:
nō est de⁹. Nec ip̃i em̃ sacrilegi
et detestandi quidā p̃bi: q̃ puerfa et
falsa d̃ deo sentiūt: ausi sūt dicere: nō ē de⁹.

Ido g̃ dixit: i corde suo: qz b̃ nemo aude-
dicere: etiā si ausus fuerit cogitare. **C**or-

Rupti sunt et abominabiles facti sūt
i affectoib⁹ suis. Id ē dū amāt b̃ secu-

Alia lra.
† studqs.

lū: nō amāt deū. Ip̃e sūt affectiōes q̃ corru-
pūt aiaz: et sic excecāt: vt possit etiā dicere

imprudēs in corde suo: nō est de⁹. Sic em̃
nō pbauerūt deū hīc in noticia: dedit illos

de⁹ i reprobuū sensū. **N**ō est q̃ faciat bo-
nū: nō est vsq̃ ad vni. **E**ssq̃ ad vni:

El cū ip̃o vno pōt intelligi: vt null⁹ hoīm
intelligat̃. **E**l p̃ter vni: vt accipiat dñs

xps. Sic dicim⁹: iste ager vsq̃ ad mare ē:
nō vtiq̃ sūt p̃putam⁹ et mare. Et iste ē meli-

or intellect⁹. Ut nemo intelligat̃ fecisse bo-
nitatē vsq̃ ad christū: qz nō pōt q̃sq̃ hoīm

facere bonitatē: nisi ip̃e mōstrauerit. Et il-
lud verū est: Quia vsq̃q̃ quisq̃ cognoscat

vni deū: nō pōt facere bonitatē. **D**ñs
de celo p̃sperit sup filios hoīm: vt

videat si ē itelliges aut req̃res deū.

Sup iudeos pōt intelligi: vt honorati⁹ eos
appellauerit filios hoīm p̃pter vni⁹ dei cul-

tū: in p̃pātiōe gentiliū: de quib⁹ arbitroz su-
per⁹ dictū: Dixit imprudēs i corde suo: ñ

est de⁹ et. **P**rospicit aut̃ dñs: vt videat p̃
aias sc̃tās suas: qd̃ significat id qd̃ dictū ē:

de celo. **N**ā p̃ seipm̃ nihil eū latet. **D**ēs